SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 12	DECEMBER 1950	99. Årg.

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR

JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 12 DECEMBER 1950 99. årg.

SKANDINAVIENS STJERNE udkommer den 1. hver måned, og abonnementsprisen (incl. porto) er 7 kr. i Danmark og 1½ dollar i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 33338 til
Den danske missions hovedkontor, Priorvej 12, København F.

Ida P. Lübbers, forretningsbest. **Edward H. Sørensen,** missionspræsident, ansvarshavende red. **Inger Pedersen,** assist. redaktør.

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Stjernen ønsker læserne en rigtig glædelig jul og et godt og velsignet nytaar!

KLOSTERTRYKKERIET

Til kirkens medlemmer, missionærer og venner i den danske mission!

Vi ville ønske, det var os muligt at sende Dem alle en personlig julehilsen og sende Dem vore bedste juleønsker, men da dette ville være umuligt, vil vi herved ønske Dem alle en rigtig glædelig jul, og vi nedbeder Gud's rigeste velsignelser over Dem i det kommende år!

Præsident Edward H. Sørensen.
Str. Minnie B. Sørensen.

Julen nærmer sig

I denne jul vil der, som ved alle de foregående julehøjtider, være smukke dekorationer både i hjemmet og udenfor hjemmet. Vi vil se dekorationer, der forestiller stjernen over Betlehem, der skinner ned på den fattige krybbe, Jesubarnets vugge. Knælende ved denne vugge vil vi se de mænd, der havde bragt deres gaver og var kommet for at tilbede Israel's nyfødte konge. Således var den første jul, som englene sang om: »Fred på jorden! I mennesker velbehag!« og »Æren være Gud's i det højeste!«

I verden ude omkring krybben fandtes der falskhed, intriger, begær, overtro, begærlighed og mange andre former for råddenskab, medens der i krybben lå al sandheds og retfærdigheds guddommelige budbringer, Han, som sejrede over død og synd.

Satans store magt blev tilkendegivet på mange forskellige måder og på mange forskellige steder, men her i krybben lå Han, der skulle overvinde alt ondt og åbne vejen for hele menneskeheden, så at alle kunne overvinde det onde i verden. Her lå »Faderen's enbårne Søn i kødet«, som skulle frembære Gud's rige med sejr.

Den onde kong Herodes, som frygtede for at miste sin kongemagt, søgte efter det lille Jesubarn for at dræbe Ham, men tiden var endnu ikke inde for Hans død. Frelsensplanen skulle åbenbares, Kristi kirke skulle oprettes; Hans udvalgte tolv apostle, halvfjerds og andre skulle udsendes for at forkynde evangeliet, og Hans plan til menneskehedens frelse skulle fuldbyrdes. Ikke før alt dette var sket, skulle Han borttages af syndige mennesker, skammeligt hånet og spottet, naglet til korset mellem to røvere, lagt i graven, opstået fra graven på den tredie

dag, og nu i dag står Han for os som »opstandelsen og livet«.

Lige siden den første jul har sandheden og retfærdigheden, som omkransede den fattige krybbe, påberåbt sig menneskenes agtpågivenhed, og dog er der mange, som er blevet overvundet af hans rænkespil, som erklærer sig en fjende af Kristus, og som til stadighed har forsøgt at frembære Gud's rige til sin egen ære og egoistiske formål.

I dag står det smukke syn med krybben atter for os. Lyset og sandheden findes dér, og kun dér alene. Som i gammel tid således ser man også nu overalt satans onde gerninger, og som dengang, således findes der også nu mange, som påstår, at de søger efter lyset, men som ikke påvirkes af dette lys, og de tilbeder heller ikke Ham, som er »Lysenes Fader, hos hvem der ikke er forandring eller skiftende skygge«. (Jakob's brev, 1: 17.) Som dengang, således er der også nu mange, som ikke har den rette forståelse af vor Frelser's liv og missions store betydning. Nu som dengang er der nogle, som ikke vil betale prisen med den opofrelse og lydighed, som en fuldkommen anerkendelse af Ham kræver, og nogle, som fornægter Ham eller som blot anerkender Ham som en stor lærer. Men for dem, som »vandrer i lyset, ligesom Han er lyset«, er Han Gud's Søn, »opstandelsen og livet«, og Hans blod renser dem alle for deres synder.

Præstedømmet i Jesu Kristi kirke er blevet kaldet til at handle i Hans navn, til at tale i Hans navn og til at bære vidnesbyrd om Ham, for at menneskene skulle tro på Ham, modtage, hvad Han tilbyder dem og frelses af Ham. Han tilbød menneskene dette præstedømme og disse velsignelser, medens Han vandrede her på jorden, men Han blev fornægtet, endog af sine egne. De forholdsvis få, som anerkendte Ham og som fik fuldmagt af Ham, blev ligeledes fornægtede, og de helliges blod har i lang tid råbt fra jorden mod retfærdighedens forfølgere.

De modstridende magter rundt om i verden har alle haft deres indflydelse på den måde, hvorpå julen er blevet fejret i mere end nitten hundrede år.

Der findes dem, for hvem julen er en tid med taksigelse, gudsdyrkelse og gaver til minde om vor Frelser's fødsel. Der er dem, for hvem juletiden betyder uddeling og modtagelse af gaver, men som ikke har megen tanke tilovers for den egentlige mening med at give gaver. For nogle er det en tid til overdrivelse og lystighed uden nogen som helst tanke for julens oprindelse eller dens store betydning for menneskeheden, en tid med drikkegilder og selskaber med overdreven lystighed og løsluppenhed. Kirken's medlemmer skulle bevare denne højtids store betydning!

Vor Frelser's missions vigtige betydning er atter blevet åbenbaret, gengivelsen af evangeliet i dets fylde og genoprettelsen af Jesu Kristi kirke har fundet sted. Vor Herre, Jesu Kristi fødsel, opofrelse og opstandelse er alvorlige realiteter. Han har i disse dage åbenbaret sig fra himlen, og Faderen har erklæret, at Han er »min Søn, den elskede«. Der har ligeledes i vore dage været udsendt budbringere fra Ham for at forkynde Hans vilje og genoprette det hellige præstedømme efter Gud's Søns orden, den myndighed, der er nødvendig og kræves for at prædike evangeliet og forrette dets frelsende ordinancer for hele menneskeheden.

Ville det ikke være mest passende for ethvert medlem af Jesu Kristi kirke af sidste-dages hellige i denne jul og ved alle andre julehøjtider at tilbringe denne årets største højtid med taksigelse, uddeling af gode gaver og med den sande tilbedelsens ånd? Skulle det ikke være en højtid, hvor vi opbygger vore børns og vor næstes tro, idet vi hjælper dem til at få en bedre forståelse af julens store betydning? Verden vil ikke tilfulde forstå julens sande ånd, før denne Kirke's medlemmer bringer dem det store budskab. Burde ethvert medlem ikke ved denne højtid genindvie sit liv til sandhedens sag — den sag, for hvilken vor himmelske Fader sendte og gav sin enbårne Søn? De fleste synes at være opmærksom på dette store ansvar og den vidunderlige anledning, som Kirken's medlemmer har som et hele og ligeledes individuelt. Hvorfor ikke lade

hvert medlem ved adlydelse af retfærdighedens principper gøre denne jul til den mest glædebringende jul i sit liv ved at huske på den dybe betydning af Jesubarnets mission!

KIRKEN UDE OMKRING . . .

Brigham Young's sidste efterlevende datter, Mrs. Mabel Y. Sanborn, er død 81 år gammel. Begravelseshøjtideligheden blev afholdt i Assembly Hall på tempelpladsen i Salt Lake City. Ældste John A. Widtsoe af De tolv apostle's råd, som ledte højtideligheden, fremhævede, at ved Mrs. Sanborn's død var samtidig en af de sidste forbindelser med pionertiden i Utah's historie gået bort.

Den første Cherokee indianer-missionær kaldet til missionær. James Arnold Cooper er den første indianer, som er blevet kaldet til missionær fra Cherokee indianerreservatet i staten North Carolina. Han ankom til de sidste-dages hellige's missionshjem den 2. oktober for her i nogle dage at forberede sig til sit kald i de nordvestlige staters mission.

En sidste-dages hellig som borgmester i Calgary. Alberta, som er den af Kanada's provinser, der for øjeblikket har et meget stort opsving på grund af den megen olie, der er blevet fundet i jorden dér, har i dens andenstørste by, Calgary, en sidste-dages hellig som borgmester. Donold Hugh Mackay regnes af byens borgere som en af de mest fremtrædende og bedste borgmestre i hele Kanada.

Til alle grensforstanderskaber!

Da juleaftenen i år falder på en søndag, foreslår vi, at de grene, hvor det måtte ønskes, afholder en eftermiddagsgudstjeneste søndag eftermiddag, kl. 16.00—17,30.

Lad os benytte denne gudstjeneste til at fremføre et passende og opbyggende program, hvis emne er bygget op over Frelseren's fødsel!

Missionens præsidentskab.

Grethe Skov og julen

Af Janice Olson.

Grete Skov sprang hurtig ud af sin vogn, som hun netop havde kørt op foran sit smukke og luksuriøse hjem, som var omgivet af en stor, næsten parklignende have. Hun trak sin kostbare pels tættere sammen om sig. »Jeg kan ikke forstå, at det absolut skal sne så meget. Jeg ville ønske, far ville foreslå, at vi rejste en tur til syden, sålænge disse kolde vintermåneder varer ved her.«

Inden hun åbnede hoveddøren, standsede hun et øjeblik. »Hvis jeg nu bare kunne slippe ovenpå, før far begynder at tale om sin idé med at bringe tre børn fra hjemmet for forældreløse børn herhjem i julen. Hvorfor skulle vi dog begynde at lave vort hjem om til et tilholdssted for de simple unger?«

Da hun var kommet ind i hallen, tog hun pelsen af og rakte den til den gamle stuepige, som trofast havde arbejdet i hjemmet i de mange år. Hun prøvede at slippe hurtigt forbi faderen, som netop var ved at telefonere, men da han fik øje på hende, sluttede han hurtigt samtalen og udbrød: »Åh, er du der, Grete! Jeg ville gerne have, at du lige så træet. Det er et stort træ, så vi må have det stående på gulvet. Alle de andre år har vi blot nøjedes med at købe et lille juletræ til at stå på bordet.«

»Åh nej, far!« udbrød Grete, »jeg kan slet ikke se nogen grund til, at du gør sådan noget — huset vil komme til at ligne en hel granskov, og desuden passer et lille træ bedre til møblerne; men jeg tror nok, jeg kan købe et andet. Jeg skal nok tage mig af det, far — det behøver du ikke at bekymre dig om.«

»Nej!« svarede hr. Skov, »børnene valgte selv dette træ, så derfor købte jeg det, og, kære Gretemor, det bliver stående her!«

Grete's øjne skød lyn, så vred var hun. »Det er da ikke din mening, at du virkelig vil fuldføre din plan. Jeg har inviteret Jørgen til middagen, og — — åh, hvor kunne du

dog?« Hun for op ad trappen og smækkede døren hårdt i efter sig.

Hr. Skov sukkede bedrøvet — var det alligevel ikke det rette, han havde gjort? Hvis blot Marie havde levet længe nok til, at hun kunne have overbevist Grete om, at penge ikke er alt, selvom det kan være en stor nødvendighed mange gange! Penge havde aldrig fået magt over Marie; hele sit liv havde hun forstået at dele med andre, de rige såvel som de fattige. Hun var elsket af alle, som kendte kende. Hun døde ganske pludselig, det syntes som en drøm nu, syv år efter.

Han havde prøvet at gøre sit bedste for Grete, han havde elsket hende og givet hende alt, hvad man kunne købe for penge. Han vidste, at hun ønskede, han skulle opgive sin plan fuldstændig, og det havde også været hans mening; men da han var kørt ud til børnehjemmet, havde de tre børn, Hans, Flemming og Birte, taget imod ham med stormende jubel!

Forstanderinden for hjemmet, fru Beck, havde fortalt ham om, hvorledes børnene, da de den foregående aften var ude at gå en tur for at se alle lysene og juleudstillingerne i forretningsvinduerne, havde set så mange juletræer, som var til salg rundt om på gaderne. De havde udpeget sig det træ, de syntes allerbedst om, og efter at have talt frem og tilbage om det et stykke tid, havde hun bedt juletræsmanden om at stille det til side. Hun håbede nu, at hr. Skov ikke ville tage det ilde op, men det havde været hende umuligt at modstaa børnene, da hun så, hvor begejstrede de var for det træ. Hun kunne let forestille sig deres store glæde, når de så d e r e s træ stå så fint og pyntet juleaften. Efter at have fortalt ham om alt dette, gik forstanderinden omsider over til at spørge ham, om der var noget særligt, han ønskede, siden han var kommet hele vejen derud. Det var ham umuligt at fortælle hende den egentlige årsag til sit besøg, så han sagde, at han blot ønskede at være sikker på, at alt var i orden, så han kunne komme og hente børnene juleaften ved halvseks tiden.

At Jørgen skulle komme var noget, han ikke havde regnet med. Jørgen var en ung læge, som Grete fuldkommen havde tabt sit hjerte til. I den senere tid havde det dog set ud, som om han ville holde sig lidt på afstand af hende. Grete havde ment, at han skulle nedsætte sig som læge i den mere eksklusive del af byen, så han kunne få »den helt rigtige slags mennesker« som sine patienter.

»Der, hvor jeg praktiserer nu, føler jeg mig hjemme — mellem a l m i n d e l i g e mennesker,« havde Jørgen smilende svaret.

Hr. Skov vidste, at Jørgen også var fast besluttet på at blive i dette distrikt, og han vidste også hvorfor. Jørgen ønskede at hjælpe de mennesker, som virkelig trængte til hans hjælp, han var ikke blot interesseret i penge. Hvis blot Grete ville forsøge at rette sig efter hans indstilling, så ville det hele være meget bedre for hende.

De næste par dage gik meget hurtigt — hr. Skov havde travlt med at købe legetøj til julegaver, det forekom ham at være meget længe siden, at han havde følt en sådan glæde ved at gøre juleindkøb. Han gik fra den ene forretning til den anden. Han kunne ikke blive enig med sig selv om, hvilken dukke han bedst kunne lide: den med den blå kjole og de brune øjne eller den med den lyserøde kjole og de blå øjne. Til slut besluttede han sig til at tage dem begge. Han gemte alt legetøj nede i kælderen. Grete ville sandelig få et chock, hvis hun så alt dette! Hvor ville han ønske, at det var lige så let at finde en julegave til hende som det var at finde på noget at købe til børnene. Men det var så godt som umuligt, for hun havde allerede alt, hvad der var værd at have.

Grete havde holdt det ud så længe, som det overhovedet var hende muligt. Hun var overbevist om, at faderen ikke vidste, hvad han gjorde i dette tilfælde. Hun ville se at få sat en stopper for hele denne komedie! Hun kørte ud til børnehjemmet. Ih, du godeste! hvor så der ud! Alle væggene var så grå og triste. Det var vist bedst, at hun fik dette overstået hurtigst muligt. Forstanderinden kom hen imod hende. »Jeg er Grete Skov, og — —«

»Åh ja, frk Skov,« udbrød forstanderinden, »jeg har så ofte læst om Dem i bladene, De synger så smukt. Jeg læste i et af bladene om, at De nylig har studeret musik i Frankrig i 10 måneder. Jeg har altid beundret Dem for Deres dejlige stemme, og det har altid været mit ønske at få lov til at træffe Dem engang og lære Dem bedre at kende. Hvis De blot vidste, hvor tanken om at skulle ud til Deres hjem har hjulpet disse børn; de er lige ved at være færdige. De kommer vist en lille smule for tidligt, men vil De ikke sidde ned et øjeblik, så vil jeg hente dem.«

Grete satte sig ned, hun havde aldrig før i sit liv følt sig så ulykkelig. Hun havde ikke været i stand til at få eet ord indført. Nå ja, så snart børnene kom ned, ville hun blot fortælle dem, at hun var meget ked af det, men der var sket noget ganske uventet, så de kunne alligevel ikke tage dem ud til hendes hjem.

Der var flere kontordamer, som arbejdede i det værelse, hvor Grete sad, og de var alle travlt beskæftigede med at skrive på maskine og rydde op, så der var temmelig megen støj derinde. Hun kunne høre en stemme, som forekom hende meget bekendt, sige, at et af børnene skulle have en bestemt medicinkur, som børnehjemmet ikke var i stand til at betale.

Netop i dette øjeblik kom de tre børn leende ned. Hun kunne ikke undgå at lægge mærke til, hvor bleg Birte så ud, det måtte være hende, herrestemmen havde talt om. Børnene flokkedes ivrige omkring hende. Hun prøvede at tale, men hun kunne ikke få eet ord frem. Det var som om en eller anden magt holdt hendes mund lukket.

Lidt efter opdagede hun, at hun var i færd med at bære den lille Birte ud til vognen, mens drengene løb om kap ud til vognen. Hele vejen hjem talte og lo de og syntes at være godt tilfredse med alting. På en eller anden måde var hun i stand til at besvare alle deres mange spørgsmål. De ville vide, om hun troede, julemanden kunne finde dem.

Da de nåede hjem, stod de stille og betragtede med strålende øjne træet, d e r e s træ, som stod så smukt dér midt

på gulvet og helt oplyst af de mange julelys. Og alle de mange fine julepakker under det! Næe, hvor var der mange!

»Lad os synge »Glade jul, dejlige jul«, den har vores doktor lært os at synge. Han er s a a rar,« sagde Hans, idet han hoppede højt i vejret af glæde.

Da de stod samlet rundt om klaveret, kom Jørgen ind. Hans øjne viste tydeligt hans forundring — gjorde Grete nar ad ham?

Birte var den første, der opdagede ham og løb hen til ham fulgt af de andre. Alle tre talte de i munden på hinanden.

Da støjen omsider stilnede lidt af, forklarede Jørgen, hvorledes han havde indvilliget i at være børnehjemmets læge.

Grete kæmpede for at holde tårerne tilbage. Hun havde ikke ønsket, at børnene skulle komme, fordi Jørgen kom og af frygt for, hvad han skulle tænke, og dér havde han frivilligt indvilliget i at hjælpe dem, han havde endog lært dem at synge julesangene. Hvor havde hun dog taget fejl! Hun vidste nu, hvad det ville sige at holde jul!

Jørgen kom hen imod hende. »Du har sandelig den rette juleånd hos dig, kære. Det var ikke alle, som ville gøre dette for tre forældreløse børn, selvom de havde råd til det.«

Gennem tårer så Grete den smalle guldring, Jørgen satte på hendes finger.

Hr. Skov huskede, hvorledes hans hustru og han for tyve år siden havde bragt en lille hvid bylt hjem ude fra hjemmet for forældreløse børn — deres vidunderligste julegave i hele deres liv, en julegave, som bar navnet G r e t e.

(Oversat fra „The Improvement Era“).

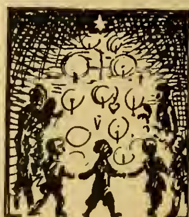

Meddelelse fra missionens præsidentskab.

Det glæder os at kunne meddele, at der i den danske mission er blevet udarbejdet et lektie-kursus til oplæring af lærere og lærerinder. Vi håber, at dette kursus vil være til hjælp for enhver lærer og lærerinde indenfor hjælpeorganisationerne og præstedømmet, således at de kan give lektierne på en bedre og mere effektiv måde. Dette kursus består af 12 lektier, der omhandler fremgangsmåder og hjælpemidler ved undervisningen, og de skulle gives ved de månedlige grens-funktionærmøder. Der skulle mindst anvendes 40 min. hertil ved hvert af disse møder, hvor man kan diskutere disse grundregler for undervisning af klasser. Grensforstanderne anmodes om at udtage den bedste lærer(-inde) i grenen og sørge for, at dette arbejde med at undervise grenens lærere og lærerinder bliver en vigtig del af de månedlige grens-funktionærmøder. Der findes een lektie til hver af årets tolv måneder, og de skulle påbegyndes i januar 1951. Der vil i nærmeste fremtid blive udsendt to eksemplarer af disse lektier til alle grensforstandere. Udtag Deres lærer(-inde) til dette kursus NU, og giv ham (hende) god tid til at forberede disse så vigtige lektier.

Grenskonferencer:

Der vil blive afholdt følgende grenskonferencer i den danske mission:

Den 14. januar, 1951 — Odense, Århus, Frederikshavn.
Den 21. januar, 1951 — København, Fredericia, Silkeborg.
Den 28. januar, 1951 — Middelfart, Vejle, Hjørring.
Den 11. februar, 1951 — Slagelse, Kolding, Herning.
Den 18. februar, 1951 — Nyborg, Randers, Ålborg.
Den 25. februar, 1951 — Esbjerg, Horsens, Skive.

Den følgende plan over møderne, som afholdes konferencesøndagen, vil blive fulgt:

Kl. 8,00 — Møde for grensforstanderskabet.
Kl. 9,00 — Møde for velfærdskomiteens funktionærer.
Kl. 10,00 — Søndagsskole.
Kl. 19,00 — Aftengudstjeneste.

Det foreslås, at der lørdag aften umiddelbart før grenens konference afholdes en fest af en eller anden art til fordel for grenens budgetfond.

Velfærdsplanen

Under ledelse af Århus grens velfærdskomité afholdtes der den 19. september en fest i kirkebygningen med det formål at forøge forrådet af varer i velfærdsplanens varelager og for samtidig at gøre søskende bedre bekendt med velfærdsarbejdets egentlige formål.

Da denne fest blev afholdt med det formål at forøge forrådet af varer i varelageret, så var det tilladt at medbringe alt, hvad der kunne være af hjælp hertil såsom beklædningsartikler, fødevarer, etc.

Der blev vist en udmærket film af br. Ejnar Jensen fra Horsens, hvorefter str. Jane Rudholt, som fornylig har været på besøg i De forenede Stater, gav en detailleret tale om Kirken's storslåede velfærdsarbejde i Amerika. Til slut talte br. Arthur Haun kort om det kommende års velfærdsarbejde.

Der var sørget for forfriskninger fra velfærdsplanens side, og tilberedelsen og serveringen af disse var under ledelse af str. Rudholt og str. Haun.

Don L. Christensen,
distriktspræsident.

Kredslærernes budskab

Jesus Kristus, verdens Frelser og Forløser.

I denne måned fejres julen verden over, nogle steder med, andre steder uden Kristus. Men vi vil lade enhver holde jul på deres måde og her kun tale lidt om, hvad vi forstår ved jul. Kristus blev født i Betlehem, og når julen stunder til, synger vi som alle andre de gamle julesalmer om barnet i krybben og hyrderne på marken. Vi husker englenes ord »Eder er en Frelser født«, og at denne glæde skulle være for hele folket. Vi fortæller vore børn om Jesus Kristus, Gud's enbårne Søn, der ved at lade sig føde her på jorden blev een af os, men som dog havde magt og kraft nok til at leve sit liv uden synd og til sidst brød dødens bånd, og som ved at give sit eget liv for vore synder tilvejebragte opstandelse for alle. For os mennesker ville dette have været umuligt uden Kristus, og derfor bør vi huske på, at det er formedelst Kristi nåde, vi er frelste; Nephi siger det således: »Af nåde er vi frelste efter at have gjort alt, hvad vi kunne.« (II Nephi, 25: 23.) Efter at have gjort alt, hvad vi kunne! Lad os huske disse ord og alle prøve at holde Gud's bud for derigennem at erholde den største af alle velsignelser, en frelse i Gud vor evige Fader's rige. Må dette budskab, som skulle være en glæde for hele folket, blive til en velsignelse for Dem alle, og lad det så blive kendt i land og i by, at HERREN HAR TALET PÅNY!

Henry Lojborg.

Vi beklager, at vort blads oktober- og novembernummer begge har været mindre hvad sidernes størrelse angår. Dersom De af denne grund måtte ønske et andet eksemplar af disse to numre i bladets sædvanlige størrelse, bedes De venligst meddele os det, og vi vil med glæde sende Dem et andet eksemplar af disse to numre. *Red.*

FRA MISSIONENS PRÆSIDENTSKAB

I ANLEDNI

Må Herren's fred være over Deres hjem i denne juleti
og gennem hele det næste år!

»Jeg så den store by Jerusalem og andre byer. Og je
så byen Nazareth, og i byen Nazareth så jeg en jomfru, o
hun var overordentlig skøn og hvid. Og det skete, at je
så, at hun blev bortført i ånden, og efter at hun havd
været bortført i ånden for en tid, talte engelen til mig o
sagde: »Se!« Og jeg så jomfruen igen med et barn i a
mene. Og engelen sagde til mig: »Se, det Gud's Lam, j
den evige Fader's Søn!«

(I Nephi, 11: 13, 19—21.)

Således blev Frelseren's fødsel forudsagt af en af Gud
profeter på den vestlige halvkugle. Mange profeter ha
udtalt et lignende budskab, som blev virkeliggjort, da he
menneskehedens Frelser blev født i Betlehem i tiderne
midte.

»Og straks var der med engelen en himmelsk hærskare
mangfoldighed, som lovede Gud og sagde: »Ære være Gu
i det højeste! og fred på jorden! i mennesker velbehag

(Lukas, 2: 13,14.)

Ja, Hans budskab var et fredens budskab, et håbets bud
skab, et budskab, som ville bringe alle dem evigt liv, som
ville følge Ham og adlyde Hans lærdomme.

AF JULEN

Fred efterlader jeg eder, min fred giver jeg eder; jeg er eder ikke, som verden giver. Eders hjerte forfærdes e og forsage ikke!«

Disse beroligende ord kommer fra Fredens Prins til ns trofaste tilhængere. Der er ikke noget, vi trænger re til i dag end denne velsignelse, som giver fred, lykke et hjerte uden frygt. Disse velsignelser kan også blive e, dersom vi blot vil følge og efterleve Kristi lærdom- og er villige til at betale prisen. Thi prisen for fred lykke er retfærdighed.

Ved at følge Herren's lærdomme, ved at vende os mod m og omvende os fra synden, ved at gøre godt mod dre, kan vi opnå fred, lykke og velstand. Dersom men- kene blot ville lære at elske hinanden, så ville alt det d og den uvenlighed, som har eksisteret i verden, snart svinde.

Vi sender Dem alle vore bedste julehilsener med ønsket m en rigtig glædelig jul og et godt nytår. Lad os få jule- den til at vare hele det kommende år, og lad os give dtryk for den ved at elske vore medmennesker, ved at ne Herren, og ved at følge og adlyde Hans lærdomme, r Herre Jesu Kristus, Fredens Prins!

Edward H. Sørensen.

Henry J. Løjborg. *Richard C. Jensen.*

HVEM ER SATAN?

Svarene:

Adventister:

»Et skabt væsen, en falden engel. Til sidst bliver han tilintetgjort sammen med alle andre genstridige.«

Baptister:

»Et åndeligt væsen, som eftertragter omstyrtelsen af alt godt. Et personligt overhoved for alt ondt.«

Jesu Kristi kirke af sidste-dages hellige:

»En individuel personlighed uden legeme; den faldne Lucifer i oprør mod Gud og Kristus og søgende at omstyrte genløsningens og frelsens guddommelige plan.«

Den græsk-katolske kirke:

»En ånd, revset på grund af sit oprør mod den allerhøjeste magt. Han blev en mørkets engel.«

Englands kirke:

»Er en personlig ånd. Også et fysisk og moralsk onde, som kun forstås som påvirkninger af menneskene.«

Lutheraner:

»En falden engel, et virkeligt, usynligt væsen. Engang var han en af de vigtigste af de ophøjede væsener i skabelsen. Stedse frister han menneskene til at forsage Gud.«

Methodister:

»Er den onde indflydelses magt overalt i universet. Tror, at der muligvis findes en personlig djævel.«

Presbyterianer:

»Tror, at han er ondskabens personliggørelse »den onde ånds personlighed«. Er i virkeligheden en eksisterende åndelig magt — ondskabens kilde.«

Den romersk-katolske kirke:

»Er en af de onde ånder, som blev kastet ud af himlen på grund af sit oprør. Er en personlighed.«

Unitarer:

»En opdigtet person, der forestiller ondskaben. Bibelske beretninger om satan anerkendes ikke.«

Kvindelig hjælpeforening.

(Oversættelse af et brev fra Kvindelig hjælpeforenings hovedbestyrelse i Salt Lake City til str. Minnie B. Sørensen, præsidentinde for Kvindelig hjælpeforening i den danske mission.)

5. oktober, 1950.

Det var vidunderligt at åbne kassen fra Danmark og omhyggelig pakke de gaver ud, som den danske Kvindelig hjælpeforening havde sendt til Kvindelig hjælpeforenings bygning. Vasen af kgl. porcelain med dens smukke form, de smukke farver og sø-motivet. er meget smuk, og den lille figur forestillende en lille pige er udsøgt. Det er sjældne gaver, som både vidner om en udsøgt smag og den smukke kunst i Danmark.

Det er med meget stor glæde, at vi modtager disse gaver som et udtryk for kærlighed og loyalitet hos de danske søstre i Kvindelig hjælpeforening. Enhver af disse søstre kan føle, at hun har del i Kvindelig hjælpeforenings bygning, og de, som i fremtiden besøger bygningen, kan være stolte over gaven fra de danske søstre.

Vil De overfor præsident Sørensen udtrykke vor taknemmelighed, fordi han har givet tilladelse til, at søstrene kunne tage del i dette arbejde, som er så vigtigt for Kvindelig hjælpeforening, og når De rejser omkring til grenene, beder vi Dem overbringe vor hilsen og tak for gaven.

Vi takker Dem, str. Sørensen, fordi De er gået i spidsen for at få søstrene i den danske mission til at slutte sig til deres søstre overalt i verden og yde deres bidrag med en gave til Kvindelig hjælpeforenings bygning. Vi takker Dem ligeledes for den udmærkede smag, De har vist ved valget af gaven. Vi vil snarest sende Dem et fotografi af gaverne sammen med hovedbestyrelsen.

Må Gud velsigne Dem i Deres ansvarsfulde kald,

Deres hengivne søstre

Belle S. Spafford. Marianne C. Sharp. Velma N. Simonsen.
Hovedbestyrelsen.

Fra oktober-rapporten fra Herning gren:

(Der findes i denne gren 13 indskrevne medlemmer, som i oktober måned har haft 127 arbejdstimer).

Vi har haft nogle ekstra arbejdsdage og ligeledes arbejdsaftener. Vor ekstra mandag aften blev benyttet til arbejdsaften, og efter hvert møde har vi en times arbejde. Hveranden lørdag har vi arbejdsdag fra kl. 14 til 22. Vi skal have basar i nær fremtid, og vi har meget travlt med at få tingene færdige, ligesom vi også er ved at oparbejde et lager her i grenen til velfærdsplanen og lagerhuset i Århus.

Rapportbøger og protokoller.

Det vil snart være den første januar, og vi begynder et nyt år. Hvor mange bøger vil De behøve til kredslærerinderne? De bedes venligst indsende Deres bestillinger til os, således at De kan have dem parate til Deres kredslærerinders første besøg i januar måned. Der vil ligeledes blive tilsendt Dem en ny protokol i god tid for Deres første møde i januar måned. De bedes påse, at de gamle protokoller er i orden med alle oplysninger indført i dem. Derefter bedes De efter Deres sidste møde i december måned udfærdige Deres årlige rapport udfra disse og derpå sende dem til os her i København.

Hvilken betydning har julen egentlig for os?

Lad os feje alle verdslige traditioner og skikke, som mennesket har opsat, til side og betragte julen, som den skulle være, og hvad ser vi så? Vi ser begyndelsen til en jordisk mission med den ene hensigt at gennemføre menneskets evige liv og udødelighed. Det er så let at følge andre menneskers traditioner og blot gøre julen til en lille ferie fuld af fester og fornøjelser.

Men dersom vi overholder denne højtids sande ånd, så kan vi ikke udelukke Kristus og Hans mission herfra. Julen fejres, fordi Kristus kom til verden. Han viser os den vej, ad hvilken vi engang atter kan komme tilbage til Gud. Kristus betyder frelse — frelse kræver antagelse af

evangeliet — antagelse af evangeliet betyder at være aktivt medlem af Kirken — at være et aktivt medlem af Kirken betyder at tjene Ham og holde Hans bud og befalinger. Lad os i endnu højere grad end før ære julen ved at ære Kristus. Vi glæder os sammen med Dem over julens budskab og den glæde, den bringer os, og vi ønsker Dem alle en rigtig glædelig Jul!

Minnie B. Sørensen.
Mary Kaiser.

Søndagsskolen

Julen fejres som en blanding af en kristen højtid og hedenske skikke. Det er rigtigt, at den feststemning bringer glæde, men det er ikke det, der er meningen og hensigten med julen. Julen er en fest for tilbedelse af Jesubarnet og ikke en fest, hvor vi skal tilbede de jordiske ting.

I begyndelsen, da julen blev fejret, var den en åndelig fest, og den havde ingen af de nu brugte skikke, der er fremherskende i dag. Den var en hellig fastedag og var en sjælens festdag. Lige til pilgrimmenes tid var det sådan, men senere blev julen ikke taget i den højtidelige betydning. Den er blevet lystig og verdslig. Dette er måske udmærket, hvis dens oprindelige betydning ikke er glemt, så længe vi veed, at julen er andet end dans, juletræ, julegaver, julemand, nisser, o. s. v.

Lad os altid i vore tanker beholde den oprindelige mening med julen, således at vi kan takke vor himmelske Fader, fordi han lod sin elskede Søn fødes her på jorden.

Vi sender Dem alle vore bedste hilsener i anledning af julen, idet vi opmuntrer Dem alle til at holde vore programmer, som vi har planlagt, i overensstemmelse med Gud's vilje. Vi søger ikke efter det verdslige, men vi søger efter en frelse for vor sjæl.

En rigtig glædelig jul og et godt nytår ønskes Dem alle!

På hovedbestyrelsens vegne,
Richard C. Jensen.

Ungdomsforeningen

Ungdomsforeningens særlig møde i december måned skulle selvfølgelig have et julemotto. Julen er årets største højtid. Fremfør et aftenmøde, som giver udtryk herfor. Ingen andre sange er i den grad kendte og elskede som julens sange. De største og mest kendte sange er blevet skrevet til vor Frelser's ære og pris.

Det foreslås, at De forbereder en smuk julesang og et tableu, som er bygget over mottoet »Kristi fødsel« som hjælp til et smukt program. Udvælg nogle af de bedst kendte og mest skattede julesange. Gør hele fremstillingen heraf så enkel som mulig, men sørg for, at det udføres på bedst mulig måde. Der kan meget let skrives en lille fortælling, som kunne fortælles i tilknytning til sangene, som fortæller om Kristi fødsel, hyrderne på marken, de vise mænd fra Østerland og andet, som vil kunne hjælpe Dem til at fremstille en virkelig god julefortælling. Materiale til den fortælling kunne tages ud fra Det nye testamente og de mange smukke fortællinger, som er blevet skrevet om vor Frelser's fødsel. Dersom man tager versene direkte fra Det nye testamente, i særdeleshed versene i Lukas evangeliet, vil dette være den smukkeste fortælling til at ledsage julesangene om »Kristi fødsel«.

Et andet forslag, som De måske kunne benytte, er et lille skuespil »Julesangenes historie« baseret på julesangenes oprindelse og historie. Scenen kunne forestille en mor og hendes tre børn juleaften. Der høres julesange i baggrunden eftersom julehistorien fortælles. Historierne om julesangene fortælles med afbrydelser, hvor disse sange synges.

Måske har De planlagt at ville afholde en fest med dans eller lignende i månedens løb. Juletiden er en tid fuld af godt humør og glæde. Lad Deres fest være lige så strålende som lysene på juletræet og lige så munter som den gode, gamle julemand!

De bedste ønsker om en glædelig jul!

Richard C. Jensen.
Ruth Hansen.

Primary

Ved De, at hovedbestyrelsen har forskellige skuespil og sketch beregnet til børn? Dersom De skulle få lyst til at instudere et skuespil med børnene, så skriv til os, og vi vil sende Dem nogle forskellige skuespil.

Mange af børnene her i Danmark kender intet til Kirken's ledende mænd, og vi tænkte, at børnene måske ville være interesserede i at have et billede af dem og derved få et større kendskab til dem. (Billedet kan fås ved henvendelse til hovedbestyrelsen.)

Der er en hel del børn i primary i Amerika, som ønsker en penneven. Børn er altid interesserede i at høre fra børn i andre lande, og primarybørn er selvfølgelig interesserede i at høre om Zion. Hvis nogle af de større børn i Deres primary har lyst til at få en sidste-dages hellig penneven, så send os navn og adresse samt barnets alder og interesser. Der kan på denne måde knyttes venskabsbånd, som varer hele livet.

Vi opmuntrer ligeledes til brugen af scrap-bøger, og for at hjælpe Dem hermed, så sender vi hver måned nogle billeder ud til børnene, som de kan farvelægge, og vi beder Dem om virkelig at benytte disse. Vi foreslår ligeledes, at De finder andre billeder i ugeblade, aviser o. a., som børnene kan bruge og sætte i deres scrap-bøger.

Til slut vil vi ønske Dem og Deres primarybørn en rigtig glædelig jul og et godt nytår! Må Gud altid velsigne Dem!

Bestyrelsen for primaryorganisationen i den danske mission,

Valeen Sørensen.
Henny Holmegaard.

Genealogisk forening

Vi læser i bibelen »Således elskede Gud verden, at han gav sin Søn, den Enbårne«. Det er for at minde os om denne store gave, at vi giver vor familie og venner julegaver. Vi har alle så uendelig meget at være taknemmelige

for. Lad os vise vor taknemmelighed i vore gerninger, og når vi giver gaver, så lad os vise vor kærlighed mod Gud og vore medmennesker. Den største lykke i livet opnås ved at gøre noget for andre. Når vi arbejder indenfor det genealogiske arbejde, udfører vi det arbejde for vore afdøde slægter, som de ikke selv kan udføre. Vi ønsker, at julens fred og den sande juleånd må være hos Dem, ikke alene i julen, men gennem hele året. Lad os føle den samme glæde som hyrderne ude på marken, da Herren's engel havde forkyndt det største glædens budskab, der nogensinde er blevet forkyndt på denne jord, thi de »priste og lovede Gud«. En sådan glæde vil være den sande og oprigtige juleglæde!

En rigtig glædelig jul og et godt og velsignet nytår ønskes Dem alle af

Genealogisk forening's hovedbestyrelse,
Ida P. Lübbers.
Inger Pedersen.

EFTERÅRSKONFERENCERNE

Odense distrikt. 21., 22. og 23. oktober.

Det første møde i forbindelse med konferencen var ungdomsforeningernes instruktionsmøde lørdag eftermiddag, hvor der blev givet mange vejledende råd, ikke blot til gavn for funktionærer i ungdomsforeningerne, men for enhver, der havde interesse i Kirken's organisation og arbejde.

Lørdag aften kl. 19,30 afholdtes sangkorets koncert under ledelse af ældste Gilbert Stevenson. Koncerten var tilrettelagt med mottoet „Bed, så skal der gives eder; søg, så skulle I finde.“ (III Nephi, 14: 7.) I forbindelse med hver af korets sange blev der oplæst et skriftsted fra Mormon's bog, der bekræftede og understregede, hvad sangene gav udtryk for. Det var en yderst vellykket koncert, som de mange tilstedeværende fik rigt udbytte af.

Søndagens møder begyndte kl. 8,30 med Kvindelig hjælpeforening's og præstedømmets møder, som begge gav henholds-

vis søstrene og brødrene styrke og opmuntring til at udføre arbejdet for Herren's sag.

Ved søndagsskolens møde Kl. 10,00 gav mange søskende og venner udtryk for deres glæde ved at arbejde i søndagsskolen og for dens store betydning for både unge og ældre. Tiden blev derefter overgivet til missionspræsident Edward H. Sørensen, som talte om, at det er Kirken's hensigt at lære os evangeliet, som vil bringe os lykke. Str. Minnie B. Sørensen talte om det store ansvar og den pligt, forældre har overfor deres børn, ved at opdrage dem i evangeliets lærdomme. Derpå kaldte missionspræsidenten flere af distriktets missionærer op, for at de kunne bære deres vidnesbyrd.

Kl. 14,30 afholdtes der et møde med konferencens motto „Mormon's bog, Gud's ord påny“ som grundlag og over emnet „Hvad er Mormon's bog?“ De mange taler, som blev holdt af missionærerne, forklarede på en meget tydelig måde, hvad Mormon's bog er. Ind imellem talerne sang et missionærkor nogle af Kirken's sange om Mormon's bog. Der var næppe een, der forlod dette møde uden at føle sit vidnesbyrd om Mormon's bog's sandhed styrket, eller uden at nære et stærkt ønske om at studere den.

Søndagens aftenmøde, som begyndte kl. 19,00, blev en stor oplevelse for alle, som overværede det. Inden man gik over til aftenens taler, blev Kirken's generalautoriteter og den danske missions autoriteter opretholdt af forsamlingen. Missionspræsident Sorensen og præsident Henry J. Løjborg og præsident Richard C. Jensen fra missionens præsidentskab talte til forsamlingen, og deres taler var i så rigt mål præget af Gud's inspiration, at såvel Kirken's medlemmer som undersøgere af Kirken følte den styrke, der lå bag hvert ord. Til afveksling hørtes sange sunget af Odense grens sangkor.

Kvindelig hjælpeforening's basar mandag aften kl. 19,30 dannede en smuk afslutning på denne opbyggende og uforglemmelige konference. De små lokaler var fyldt med søskende og venner, der glædede sig over de mange smukke ting, som var blevet fremstillet til denne basar. Efter et kort forprogram, hvor bl. a. str. Minnie B. Sørensen takkede for det store arbejde, der var udført, og derefter talte om de mange velsignelser, dette ville bringe, begyndte selve basaren. Der blev serveret forskellige forfriskninger, og alle tilbragte en dejlig aften sammen.

Alle konferencens møder var under præsidium af missionspræsident Edward H. Sorensen og under ledelse af distriktspræsident Theral Nielsen.

Århus distrikt. 14., 15. og 16. oktober.

Lørdag eftermiddag afholdtes en konference for alle funktionærer i ungdomsforeningen i Århus distrikt. Så godt som alle distriktets grene var repræsenteret. Mødet var under ledelse af præsident Riehard C. Jensen fra missionens præsidentskab, og det instruerende program blev fremført af str. Ruth Hansen fra hovedbestyrelsen for G. U. F. og str. Minnie B. Sørensen.

Kl. 19,30 afholdt Århus gren's sangkor under ledelse af br. Emil Andersen en vellykket koneert. Missionspræsident Edward H. Sørensen talte kort over den musik, der fremførtes og over koncertens motto „Mormon's bog". Der var 236 tilstede.

Søndag morgen kl. 8,30 afholdt præstedømmet og Kvindelig hjælpeforening møder. Præstedømmets møde blev besøgt af 71 brødre fra distriktet. Der blev givet flere gode taler, og missionspræsident Sørensen og 1. rådgiver i missionens præsidentskab, Henry J. Løjborg, talte inspirerende og opmuntrende til brødrene.

Til Kvindelig hjælpeforening's møde var der mødt ca. 100 søstre. Der aflagdes rapporter fra alle grene i distriktet. Str. Minnie B. Sørensen, som ledede mødet, takkede for de gode rapporter og for det store arbejde, som søstrene udførte. Den ældste søster i Kvindelig hjælpeforening, str. Kirstine Jensen, som er 83 år, overrakte str. Sørensen en buket blomster. Derefter talte nogle af søstrene ganske kort. „De syngende mødre"s kor fra Silkeborg og Århus sang to af Kirken's smukke sange, og til sidst talte præsident Richard C. Jensen fra missionens præsidentskab og opmuntrede søstrene til at fortsætte arbejdet indenfor Kirken.

Søndagsskolens møde begyndte kl. 10,00 med 252 tilstedeværende. Hver af søndagsskolens klasser medvirkede på programmet med sang og tale, og efter denne del af programmet blev tiden overgivet til missionspræsidenten, som bad nogle af distriktets missionærer om at bære deres vidnesbyrd for forsamlingen. Str. Minnie B. Sørensen talte ud fra Mormon's bog og om troens og bønnens store betydning.

Om eftermiddagen afholdt distriktets missionærer et møde med Mormon's bag som emne. Alle taler blev fremført på en sådan måde, at alle de tilstedeværende på en let og forståelig måde blev oplyst om Mormon's bog's fremkomst og lærdomme.

Kl. 19,00 begyndte aftenens store møde. Efter Kirken's generalautoriteter og den danske missions autoriteter var blevet opretholdt af forsamlingen talte præsident Sørensen ganske kort om udnævnelsen af Kirken's nye apostel. Distriktspræsident Don L. Christensen talte om, at vi mennesker må vælge, om vi vil følge enten det gode eller det onde. Præsident Richard C.

Jensen fra missionens præsidentskab talte derefter om Gud's profeter og bar vidnesbyrd om evangeliet, således som det fremstilles i Mormon's bog. 1. rådgiver i missionens præsidentskab, Henry J. Løjborg, talte om efterlevelsen af Gud's bud og befalinger. Til slut talte missionspræsidenten om de velsignelser, som vil følge dem, der altid vil gøre Gud's vilje. Århus grens sangkor sang til afveksling mellem talerne.

Mandag aften afholdt Kvindelig hjælpeforening en basar, hvortil der var mødt ca. 150 søskende og venner. De smukt udfærdigede håndarbejder solgtes ved auktion, og der var servering af is og æblekage. Alle tilbragte en dejlig aften sammen, som dannede en god afslutning på en vellykket konference.

Alle konferencens møder var under præsidium af missionspræsident Edward H. Sørensen og under ledelse af distriktspræsident Don L. Christensen.

Ålborg distrikt. 28., 29. og 30. oktober.

Konferencen indledtes med ungdomsforeningernes instruktionsmøde lørdag eftermiddag. Ungdomsforeningernes hovedbestyrelse og str. Minnie B. Sørensen talte til de forsamlede funktionærer fra G. U. F. om det kommende års program.

Kl. 19,30 indledtes sangkorets koncert, hvortil der var mødt 205 søskende og venner. Koret sang under ledelse af ældste Rulen N. Jørgensen mange af Kirken's smukke sange, og ind imellem hørte forskelige solonumre. Præsident Richard C. Jensen fra missionens præsidentskab talte over sangen „Løft din stemme, glad og ren".

Søndag morgen kl. 8,30 afholdt præstedømmet og Kvindelig hjælpeforening møder. 48 brødre var kommet tilstede til dette møde, hvor flere af de lokale brødre talte om arbejdet indenfor præstedømmet og dets betydnig. Missionspræsident Edward H. Sørensen og 1. rådgiver i missionens præsidentskab, Henry J. Løjborg, gav mange gode råd og instruktioner med hensyn til præstedømmets funktioner.

Ved Kvindelig hjælpeforening's møde var der mødt mange af søstrene fra grenene i distriktet. Mødet var under ledelse af str. Minnie B. Sørensen, som talte om næstekærlighed, og hvorledes der kan gives udtryk herfor gennem Kvindelig hjælpeforening's arbejde. Flere af søstrene gav udtryk for deres glæde over arbejdet. Præsident Jensen fra missionens præsidentskab talte til søstrene om vigtigheden af deres arbejde indenfor Kirken. Under mødet sang „De syngende mødre"s kor flere af Kirken's sange.

Kl. 10,00 begyndte søndagsskolens møde. Efter et udmærket program, hvor såvel børnene som de voksne fra alle distriktets

grene havde fået anledning til at give udtryk for deres taknemlighed over at kunne tilhøre søndagsskolen, blev tiden overgivet til missionspræsidenten. Str. Minnie B. Sørensen talte om vigtigheden af, at forældrene lærer deres børn at vandre retskaffent for Herren. Derefter talte flere af distriktets missionærer, som alle bar stærke vidnesbyrd om evangeliet og dets sandheder. Til slut talte missionspræsidenten om bønnen og dens betydning og om Mormon's bog's sandhed. Der var til dette møde mødt 221.

Ved dåbsmødet, som afholdtes kl. 18,15, blev der døbt 16 nye søskende. Tilstede: 80.

Søndag eftermiddag afholdtes der kl. 14,30 et møde af missionærerne. Gennem taler og sang forklarede missionærerne de 124 tilstedeværende om Mormon's bog's fremkomst, dens budskab og store betydning.

Kl. 19,00 begyndte aftenens store møde, hvortil der var mødt 208. Kirken's generalautoriteter og missionens autoriteter blev opretholdt af forsamlingen, hvorefter tiden blev overgivet til missionspræsidenten, der gav udtryk for sin glæde ved at være tilstede og derefter talte om indsættelsen af Kirken's nye apostel. Distriktspræsident John G. Clawson talte om den styrke, vi får ved efterlevelse af evangeliets principper. Ældste Val Hancock, som afløser ældste Clawson i dennes stilling, talte om vigtigheden af familiebønnen og bar vidnesbyrd om Kirken og dens sandheder. Præsident Richard C. Jensen talte ud fra Mormon's bog. Præsident Henry J. Løjborg talte om overholdelsen af visdomsordet og efterlevelsen af Gud's bud og befalinger. Præsident Edward H. Sørensen talte om efterlevelsen af evangeliet og de velsignelser, der vil følge efter. Mellem disse taler sang sangkoret flere af sangene fra koncerten. Det var et uforglemmeligt møde for alle, der var tilstede; Herren's ånd var i sandhed tilstede ved dette møde.

Mandag aften sluttede konferencen med en fest til fordel for budgetfondet. Der var et udmærket underholdningsprogram, og de mange tilstedeværende fik en dejlig afslutning på en uforglemmelig konference.

Alle konferencens møder var under præsidium af missionspræsident Edward H. Sørensen og under ledelse af distriktspræsident John G. Clawson.

Fra missionsmarken

Esbjerg: Ungdomsforeningen i Esbjerg gren afholdt den 31. oktober en særdeles vellykket høstfest, og de ca. 85 tilstedeværende havde en virkelig fornøjelig aften sammen. I aftenens løb var der foruden programmet, som bestod i sang, musik og oplæsning på jydsk, også broget underholdning med blandt andet „Molbohistorier", duetter fra „En søndag på Amager", fællessang, morsomme optrin på scenen, og der blev ligeledes anledning til en „Svingom" til harmonikamusik. Som forfriskning blev der serveret æblekage. Det blev en aften, vi sent vil glemme. *Gudrun Pedersen.*

DÅB

KØBENHAVN:

16. september:

Bodil Marie Bøgh Jørgensen, døbt af ældste Dan W. Andersen, håndspålæggelse af samme.

30. oktober:

Ejnar Corelli, døbt af ældste Olaf A. P. Miller, håndspålæggelse af samme.

Erna Zuleima Helga Møller Corelli, døbt af ældste Olaf A. P. Miller, håndspålæggelse af samme.

Elizabeth Willie Corelli, døbt af ældste Olaf A. P. Miller, håndspålæggelse af samme.

Einar Lykke Corelli, døbt af ældste Olaf A. P. Miller, håndspålæggelse af samme.

ÅRHUS:

19. september:

Rasmus Anton Lundgaard Jensen, døbt af ældste Don Christensen, håndspålæggelse af samme.

ESBJERG:

1. oktober:

Henny Frederikke Petersen, døbt af ældste Richard C. Jensen, håndspålæggelse af samme.

Gudrun Agnes Petersen, døbt af ældste Richard C. Jensen, håndspålæggelse af ældste Milo L. Price.

Sonja Magdalene Mathiasen Christiansen, døbt af ældste Richard C. Jensen, håndspålæggelse af ældste Ejnar Nielsen.

ODENSE:

20. oktober:

Dagny Karoline Vendelbo Albertsen Magers, døbt af ældste Theral R. Nielsen, håndspålæggelse af ældste N. T. Lindhardt.

Vi ønsker disse søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken!

Velsignelser:

Århus: Den 22. oktober blev Edger Dodd og Ragna Katrine Henriksen Dodd's to børn, Alice Dodd og Ivy Dodd, velsignet af henholdsvis ældste Eugene R. Keene og ældste Lynn Wilkes.

Ordinationer:

København: Den 16. oktober blev Poul Jakobsen ordineret til lærer af præst Knud Hentzen.

Samme dag blev Lars Aage Kristian Bruun ordineret til lærer af præst Pauli Rasmussen.

Den 18. oktober blev Robert Erik Harry Jensen ordineret til diakon af ældste Chr. Nielsen.

Den 29. oktober blev Jørgen Koch Larsen ordineret til diakon af ældste John D. Wall.

Ålborg: Den 29. oktober blev Hilmar Frode Lassen ordineret til ældste af missionspræsident Edward H. Sørensen.

Århus: Den 15. oktober blev Jens Charles Hansen ordineret til ældste af ældste Henry J. Løjborg.

Samme dag blev Frode Holst Sørensen ordineret til ældste af missionspræsident Edward H. Sørensen.

Esbjerg: Den 8. oktober blev Orla Imanuel Olesen ordineret til diakon af ældste E. Lloyd Nielsen.

Odense: Den 22. oktober blev følgende brødre ordineret til diakon: Willy Carl Max Grawe blev ordineret af ældste Boyd Pett. Kai Marius Lykkegaard blev ordineret af ældste Douglas Andrus. Frederik Alfred Pedersen blev ordineret af ældste Henry J. Løjborg.

Samme dag blev Svend Helge Peter Svendsen ordineret til lærer af missionspræsident Edward H. Sørensen.

Fødselsdag:

København: Den 18. december fylder broder Christian Nielsen 75 år. Vi vil herved ønske broder Nielsen rigtig hjertelig til lykke med fødselsdagen, og må Herren velsigne ham!

Emigrationer:

Esbjerg: Den 27. september emigrerede Arly Vang og Anita Vang til Salt Lake City, Utah.

Dødsfald:

København: Den 25. september døde broder Hans Nielsen Ogaard i en alder af 87 år. Broder Ogaard havde indtil sin sygdom været et meget aktivt medlem af Kirken, navnlig indenfor det genealogiske arbejde, hvor han i lang tid arbejdede som Kirken's genealog. Æret være broder Ogaard's minde!

Udelukkelser:

København: Den 12. juli blev følgende søskende udelukket af Kirken:

Lilly Cecelia Nielsen, Kaj Gudmon von Bagge, Viggo Bisbjerg og Ejnar Caspersen.

Den 12. august blev følgende to søstre udelukket af Kirken:

Alma Hansine Juliane Kruse og Ingeborg Johanne Reinbothe.

Den 19. september blev følgende søskende udelukket af Kirken:

Erna Marie Hjelm, Jørgen Hugo Hjelm og Heinrich Lissaw.

Missionærankomster:

Følgende missionærer er ankommet til den danske mission:

29. oktober: Alice Fay Rasmussen, Magrath, Alberta, Kanada, beskikket til at arbejde i København. Joseph R. Nelson, Nephi, Utah, beskikket til at arbejde i Esbjerg. Leon R. McCarrey, Richmond, Utah, beskikket til at arbejde i Århus. Neldon D. Oyler, Loa, Utah, beskikket til at arbejde i Århus. Howard C. Petersen, Hyrum, Utah, beskikket til at arbejde i Ålborg.

30. oktober: Dean E. Christensen, Pleasant Grove, Utah, beskikket til at arbejde i Esbjerg. Rolynn D. Hansen, Pocatello, Idaho, beskikket til at arbejde i Ålborg.

3. november: Niels L. Petersen og Ingeborg O. Petersen, Springfield, Oregon, beskikket til at arbejde i Odense. Ray H. Beckett, Los Angeles, Kalifornien, beskikket til at arbejde i Horsens. Harold A. Larsen, Montepelier, Idaho, beskikket til at arbejde i Ålborg. Kay R. Peterson, Manti, Utah, beskikket til at arbejde i Fredericia.

Vi byder disse nye missionærer hjertelig velkommen til deres arbejde i den danske mission!

Missionærforflyttelser:

Følgende missionærer er blevet forflyttet i den danske mission: *Den 18. oktober:* F. Boyd Russel fra Silkeborg til Århus.

Dennis Carlson fra Århus til Silkeborg. *Den 27. oktober:* Val J. Hancock fra København til Ålborg. *Den 28. oktober:* Vilda H. Johnson fra København til Århus. *Den 1. november:* Jacob C. Jensen og Leona Jensen fra København til Ålborg. Vincent A. Birch fra Ålborg til Hjørring. *Den 7. november:* Derrell M. Andersen fra Vordingborg til Slagelse. Thad Kirkham fra Odense til Vejle. Alma D. Andersen fra Vejle til Århus. Richard Goldsberry fra Århus til Svendborg. Gilbert Tronier fra Århus til København. Brentnall H. Barlow fra Middelfart til Odense. Robert W. Breinholt fra Fåborg til Sønderborg. Keith Borup fra Fåborg til Odense. Boyd Pett fra Svendborg til Horsens. Neal Jørgensen fra Odense til København. Clyde B. Christensen fra Odense til Ålborg. Blaine LeCheminant fra Sønderborg til Esbjerg. Milton Larsen fra Fredericia til Ålborg. N. Mardell Nielsen fra Esbjerg til Slagelse. Roger Olsen fra Skive til København. Darrell Bickmore fra Frederikshavn til Ålborg. Dwayne Larsen fra København til Skive. Gerald Webb fra København til Randers. Rex Smith fra Vordingborg til Esbjerg. Clifford May fra Roskilde til Odense. Benjamin Andersen fra Slagelse til Århus. Raydon Madsen fra Ålborg til Frederikshavn. Hobert Stay fra Frederikshavn til Ålborg. Mark Jensen fra Slagelse til København. Paul Hansen fra Ålborg til Middelfart. Rolynn Hansen fra Ålborg til Frederikshavn. Gordon Andersen fra Randers til Århus. Victor Olsen fra Århus til Roskilde. *Den 11. november:* Rulen N. Jørgensen fra Ålborg til Århus. *Den 18. november:* James P. Thomas fra Silkeborg til Herning. Allen R. Mickelsen fra Silkeborg til Esbjerg.

Missionærafløsninger:

Følgende missionærer er blevet hæderligt afløst fra deres arbejde i den danske mission:

Andreas Johansen, den 28. oktober efter sidst at have arbejdet i Horsens. Elsie H. Johansen, den 28. oktober efter sidst at have arbejdet i Århus.

John G. Clawson, den 1. november efter sidst at have arbejdet i Ålborg. Arthur J. Harris, den 1. november efter sidst at have arbejdet i København. Richard Steed, den 1. november efter sidst at have arbejdet i Hjørring.

Olaf A. P. Miller, den 10. november efter sidst at have arbejdet i København.

Eugene R. Keene, den 17. november efter sidst at have arbejdet i Herning.

Lloyd E. Nielsen, den 18. november efter sidst at have arbejdet i Esbjerg.